

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Tertium

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Caput III. Ex decretis (a) Eugenii Papæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74526](#)

C A P U T III.

Ex decretis (a) Eugenii Papae.

DE Xenodochiis, & aliis similibus locis per solicitudinem Episcoporum, in quorum diœcesi existunt, ad easdem utilitates, quibus constituta sunt, ordinantur.

N O T A E.

1. (a) **Eugenii.**] Ita etiam legitur in prima collectione, sub hoc tit. cap. 2. in cuius notis Ant. Augustinus afferit, se tantum in his duabus collectionibus verba hæc legibile. Sed verè auctor hujus textus est Eugenius I I. qui Synodus Romæ celebravit anno 826. in qua adfuerunt Episcopi 63. pro reformatione, & instaurazione disciplinæ ecclesiastica; cujus canones referunt Baronius anno 876. num. 7. & in can. 24. sub tit. de Xenodochiis, & aliis similibus locis ita legitur: Per solicitudinem Episcoporum, quorum

diœceſeos exiſtunt xenodochia, praetropolia, noſcomia, orphanotrophia, eremocomia, & monasteria, tam monachorum, quām sanctimonialium, ad academ utilitates, quibus conſtituta ſunt, ordinantur. Et qualiter Deo vocantes, in opia, vel neceſſatibus milatentis occipentur, ſed omni expulſa cura, prius in Dei ſervitio valeant mentibus permanere. Eundem canonem poitea innovavit Leo IV. in Synodo Romana, can. 23. unde conſtat, compilatores hujus textus ſummarium illud canonis de Xenodochiis, & aliis similibus locis, pro canone compilafe, & statim appofuſſe priora verba ipsius canonis, ſatis immutata, ut brevitatē conſulerent.

C A P U T IV.

Urbanus III. (a) Ariminensi Epifcopo.

Licet ad ea. *Et infrà:* Ad hæc super eo, quod quæſitum eſt, utrum hospitalis domus possit in ſeculare habitaculum commutari, duximus respondentum, quod ſi locus ille ad hospitalitatis uſum, & pauperum provisionem fuerit, ſicut moris eſt, auctoritate Pontificis destinatus, cùm ſit religiosus, non debet mundanis uſibus depatur: ſicut de veftibus, & ligneis vaſis, & aliis utensilibus ad cultum religionis per Pontificem deputatis, antiqua conſuetudo indubitanter obſeruat, & venerabilium Patrum edocent (b) ſanctiones.

N O T A E.

1. (a) **Arimini.**] Ita etiam legitur in prima collectione, sub hoc tit. cap. 4. ubi additur, pars capituli Licet, ut cognoscamus, in praefenti referri partem textus in cap. 3. de coniugio ſervor. Ariminum antiqua civitas Italia eſt, caput olim Señonica Galliæ, à flumine ejusdem nominis Ariminum appellata, Augufta etiam Colonia dicta, ut plura de ea referens probat Ughellius tom. 2. Italia, fol. 406. habet Eccleſiam Cathedralem à Dionyſio Pontifice conſecratam, Deiparae Virgini dicatam, cujus Praefuli Rufino dicto miſſa eſt praefens epiftola.
(b) **Sanctiones.**] Relata in cap. ut veftimenta, cap. vaſa, de conſecr. dist. 1.

COMMENTARIUM.

2. **E**x hiis duabus decisionibus praefens communiter deducitur aſſertio: Xenodochia, & ſimilia pia loca ſunt ſub jurisdictione Epifcopi, & non eiſiſ & debent ad prophanos uſus converti. Probant eam textus in cap. quod 10. 18. q. 2. cap. ſi quis 3. 21. q. 2. cap. inter dilectoris, de donat. Clement. 1. hoc tit. Concilium Aurel. 5. can. 15. ibi: [De Xenodochio, quod Rex Childebertus, & Ultrotha Regina in Lugdunensi urbe conſiderunt, cujus in-

ſtitutionis oridnem ſubſcripſimus, &c. quequid prefato xenodochio, aut per ipſorum Regum oblationem, aut per quorūcunque fidelium eleemosynam collatum, aut conſerendum eſt, in quibuscunque rebus, atque corporibus, nihil exinde ad ſe quolibet tempore Antitites Eccleſia Lugdunensis revocet, aut ad ius Eccleſie tranferat, ut ſuccedentes ſibi per temporum ordinem ſacerdotes, non ſolū de falculate xenodochii ipſius, aut de conſuetudine, vel initio nihil minuant, ſed dent operam, qualiter res, & ipſius ſtabilitas detrimentum, aut diminutionem aliquam non patiatur. Providentes, ut Praepoſiti ſemper frenui, ac Deum timentes decedentibus ſubſtituantur, & cura agrotantum, ac numerus, vel exceptio peregrinorum, ſecundum indiſtam inſtitutionem inviolabili ſemper ſtabilitate permaneat. Quod ſi quis quolibet tempore contra conſtitutionem noſtram venire tentaverit, aut aliquid de conſuetudine, vel facultate xenodochii ipſius abſtulerit, ita ut xenodochium (quod avertat Deus) eſt definitum ut necator pauperum irrevocabili anathemate feriat.] Concilium Cabilon. cap. 7. ibi: Defuncto Prebtero, vel Abbatे, nihil ab Epifcopo auferatur, vel Archidiacono, vel à quocunque de rebus parobit, vel xenodochii, vel monaſterii, &c. Et Synodus Tullen. p. 2. cap. 14. ibi: Ut hospitalia, peregrinorum